

Bij een echtscheiding en een scheiding van tafel en bed is de Wet verevening pensioenrechten bij scheiding van toepassing die op 1 mei 1995 van kracht is geworden. Hierbij wordt overigens opgemerkt dat een scheiding van tafel en bed een aparte procedure is. Er wordt vaak gedacht dat een scheiding van tafel en bed inhoudt dat je gewoon even niet meer samen woont, echter dat is dus niet het geval.

Er kan een onderscheid worden gemaakt in twee soorten pensioen, te weten het ouderdomspensioen en het nabestaandenpensioen. Met betrekking tot het ouderdomspensioen bij scheiding zijn er een viertal mogelijkheden om tot de pensioenverdeling over te gaan. Wanneer partijen niets omtrent het pensioen zijn overeengekomen geldt de standaardregeling. Dit betekent dat partijen recht hebben op de helft van het pensioen dat gedurende de huwelijksperiode door de andere partij is opgebouwd. De tweede optie is dat partijen een andere verdeling afspreken dan de standaardregeling van 50%. Zo kan er 40% - 60% worden overeengekomen of de duur te verlengen en de pensioenmaatschappijen opdracht te geven ook rekening te houden met de periode voor het huwelijk, zijnde de periode dat partijen ongehuwd samenwoonden. De derde optie die partijen hebben met betrekking tot de ouderdomspensioenen heet conversie. Bij conversie wordt het toekomstige deel van het ouderdomspensioen en het bijzonder nabestaandenpensioen van de ex-partij omgezet in een eigen pensioen dat zal worden ontvangen zodra die partij 65 jaar wordt. Er hoeft derhalve niet worden gewacht op het moment dat de ex-partner 65 wordt. Daarnaast lopen partijen met conversie niet het risico dat wanneer de andere partij voor zijn 65-ste komt te overlijden de aanspraak komt te vervallen, want die zit dan al in het eigen pensioen. Deze vorm is alleen mogelijk bij echtscheiding of beëindiging van een geregistreerd partnerschap en met de toestemming van de pensioenuitvoerder. Wanneer een partij conversie wenst en de andere partij niet, kan er geen conversie worden afgedwongen en geldt de hoofdregel. De laatste optie is dat partijen geheel afzien van elkaars ouderdomspensioen. Ook voor deze optie geldt dat dit alleen kan wanneer hier algehele overeenstemming over is bereikt, danwel wanneer dit staat beschreven in de huwelijksvoorwaarden. Voor al deze vormen geldt echter wel; de pensioenmaatschappij dient binnen twee jaar na inschrijving van de echtscheiding in de registers van de burgerlijke stand op de hoogte te zijn gesteld omtrent de vorm die partijen hebben gekozen. Dit moeten partijen zelf verzorgen.

Het tweede soort pensioen betreft het nabestaandenpensioen en het bijzonder nabestaandenpensioen. Naast het ouderdomspensioen bouwt het merendeel van de Nederlandse bevolking ook nabestaandenpensioen op. Voor het nabestaandenpensioen geldt dat de partner moet zijn overleden. In dat geval ontvangt de achterblijvende partij een nabestaandenpensioen. Het bijzonder nabestaandenpensioen houdt in dat de ex-partner gelden ontvangt welke zijn opgebouwd gedurende de periode dat partijen waren gehuwd.

De Wet verevening pensioenrechten is ingevoerd met de gedachte dat het pensioen wordt opgebouwd voor twee personen, te weten de werkende partner en de partner die veelal thuis voor het huishouden en de kinderen zorgt. Dit verklaart waarom de hoofdregel luidt dat elke partner voor 50% meedeelt in het pensioen van de ander. Het al dan niet laten zitten van een pensioenaanspraak is persoonlijk. Een reden hiervoor kan zijn dat partijen altijd een gelijkwaardig inkomen hebben gehad en om die reden afstand wensen te doen van elkaars pensioen. Laat u in ieder geval goed informeren door de pensioenmaatschappij van u zelf en door die van de aankomende ex-partner, zodat u een weloverwogen beslissing kunt ten aanzien van de periode dat u het misschien wel het meest nodig hebt.